

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง องค์ประกอบของคณะกรรมการบริหารสำนักงานสภาพัฒนาการเมือง
และคณะกรรมการบริหารกองทุนพัฒนาการเมืองภาคพลเมือง
ตามพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑

สำนักงานสภาพัฒนาการเมือง สถาบันพระปกเกล้า ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ สพม ๐๐๐๒/๑ ลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๗ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า พระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๒๕ บัญญัติว่า “ให้มีคณะกรรมการบริหารสำนักงาน มีหน้าที่กำกับดูแลการบริหารงานของสำนักงานให้เป็นอิสระและเป็นกลางทางการเมือง ประกอบด้วย ประธานสภาเป็นประธานกรรมการ รองประธานสภาเป็นรองประธานกรรมการ กรรมการซึ่งสมาชิกตามมาตรา ๗ (๑) (๒) และ (๗) เลือกกันเองในแต่ละประเภทให้เหลือประเภทละหนึ่งคน และกรรมการซึ่งสมาชิกตามมาตรา ๗ (๓) (๔) และ (๕) ร่วมกันเลือกกันเองให้เหลือหนึ่งคน และให้เลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการ” และมาตรา ๓๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ให้มีคณะกรรมการบริหารกองทุน มีหน้าที่บริหารกองทุนให้เป็นไปตามระเบียบตามมาตรา ๖ (๕) (ก) ประกอบด้วย คณะกรรมการบริหารสำนักงานตามมาตรา ๒๕ ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณและผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีความรู้เชี่ยวชาญทางการเงินการบัญชีหนึ่งคน และผู้ทรงคุณวุฒิทางการพัฒนาสังคมหรือชุมชนหนึ่งคน และให้เลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการ” ดังนั้น เมื่อพระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๖ มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ จึงเป็นผลให้นายวีระชัย ถาวรทนต์ สมาชิกสภาพัฒนาการเมืองตามมาตรา ๗ (๓) ซึ่งเป็นกรรมการในคณะกรรมการบริหารสำนักงานและคณะกรรมการบริหารกองทุน พ้นจากการเป็นสมาชิกและพ้นจากตำแหน่งกรรมการในคณะกรรมการบริหารสำนักงานและคณะกรรมการบริหารกองทุน นับตั้งแต่วันที่พระราชกฤษฎีกาดังกล่าวมีผลใช้บังคับ

สำนักงานสภาพัฒนาการเมืองจึงมีประเด็นหารือดังนี้

๑. เมื่อเทียบเคียงกรณีดังกล่าวกับความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา ในเรื่องเสร็จที่ ๘๗๗/๒๕๕๗ และเรื่องเสร็จที่ ๓๗๓/๒๕๕๓ เห็นว่า การที่นายวีระชัย ถาวรทนต์ พ้นจากการเป็นสมาชิกตามมาตรา ๗ (๓) และพ้นจากตำแหน่งกรรมการในคณะกรรมการบริหารสำนักงาน ย่อมเป็นผลให้คณะกรรมการบริหารสำนักงานที่เหลืออยู่ขาดองค์ประกอบกรรมการซึ่งมาจากสมาชิกตามมาตรา ๗ (๓) (๔) และ (๕) ประกอบกับพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเมืองฯ มิได้มีบทบัญญัติที่กำหนดว่า หากกรรมการบริหารสำนักงานพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้คณะกรรมการบริหารสำนักงานประกอบด้วยกรรมการเท่าที่มีอยู่ ซึ่งจะมีผลทำให้กรรมการเท่าที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ ดังนั้น เมื่อคณะกรรมการบริหารสำนักงานขาดองค์ประกอบแล้ว กรรมการบริหารสำนักงานเท่าที่เหลืออยู่จึงไม่อาจปฏิบัติหน้าที่เป็นคณะกรรมการบริหารสำนักงานต่อไปได้ ใช่หรือไม่

ส่งพร้อมหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๐๔/๓๓๑ ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๒. หากผลการหารือในข้อ ๑. ปรากฏว่า กรรมการบริหารสำนักงานเท่าที่เหลืออยู่ ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่เป็นคณะกรรมการบริหารสำนักงานต่อไปได้ และโดยที่มาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเมืองฯ กำหนดให้คณะกรรมการบริหารกองทุน ประกอบด้วย คณะกรรมการบริหารสำนักงาน จึงมีข้อพิจารณาแบ่งออกเป็นสองฝ่าย ดังนี้

๒.๑ ฝ่ายที่หนึ่ง เห็นว่า คณะกรรมการบริหารกองทุนไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ เพราะขาดองค์ประกอบตามที่กฎหมายกำหนด

๒.๒ ฝ่ายที่สอง เห็นว่า เมื่อคณะกรรมการบริหารสำนักงานยังมีกรรมการในกลุ่มอื่น เหลืออยู่ คณะกรรมการบริหารกองทุนจึงอาจประกอบด้วยคณะกรรมการบริหารสำนักงานตาม จำนวนเท่าที่เหลืออยู่ และสามารถปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้

๓. ในระหว่างที่สภาพัฒนาการเมืองยังไม่มีสมาชิกตามมาตรา ๗ (๓) และ (๔) จนกว่าจะมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแล้ว และหากผลการหารือในข้อ ๑. ปรากฏว่า กรรมการบริหาร สำนักงานเท่าที่เหลืออยู่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่เป็นคณะกรรมการบริหารสำนักงานต่อไปได้ จึงมี ข้อพิจารณาแบ่งออกเป็นสองฝ่าย ดังนี้

๓.๑ ฝ่ายที่หนึ่ง เห็นว่า สำนักงานสภาพัฒนาการเมืองสมควรดำเนินการให้สมาชิก ตามมาตรา ๗ (๕) ที่มีอยู่ร่วมกันเลือกกันเองให้เหลือหนึ่งคน เพื่อเป็นกรรมการในคณะกรรมการบริหาร สำนักงานในสัดส่วนนี้ โดยมีต้องรอให้ได้มาซึ่งสมาชิกตามมาตรา ๗ (๓) และ (๔) เพื่อให้คณะกรรมการบริหาร สำนักงานมีองค์ประกอบครบถ้วนตามที่กฎหมายกำหนดและสามารถปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้

๓.๒ ฝ่ายที่สอง เห็นว่า สำนักงานสภาพัฒนาการเมืองสมควรต้องรอให้ได้มา ซึ่งสมาชิกตามมาตรา ๗ (๓) และ (๔) เสียก่อน จึงจะดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการบริหารสำนักงาน ที่มาจากสมาชิกตามมาตรา ๗ (๓) (๔) และ (๕) ร่วมกันเลือกกันเองให้เหลือหนึ่งคน ตามที่มาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเมืองฯ กำหนด

๔. หากผลการหารือในข้อ ๓. ปรากฏว่า สำนักงานสภาพัฒนาการเมืองสมควร ดำเนินการให้สมาชิกตามมาตรา ๗ (๕) ที่มีอยู่ร่วมกันเลือกกันเองให้เหลือหนึ่งคน และหากต่อมา สภาพัฒนาการเมืองได้มีสมาชิกตามมาตรา ๗ (๓) และ (๔) ครบถ้วนแล้ว สำนักงานสภาพัฒนา การเมืองสมควรต้องดำเนินการให้สมาชิกตามมาตรา ๗ (๓) (๔) และ (๕) ร่วมกันเลือกกันเองให้เหลือ หนึ่งคน เพื่อเป็นกรรมการในคณะกรรมการบริหารสำนักงานในสัดส่วนนี้ใหม่หรือไม่

๕. เนื่องจากมาตรา ๖ (๕) (ก) แห่งพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเมืองฯ กำหนดให้ สภาพัฒนาการเมืองมีอำนาจหน้าที่วางระเบียบเกี่ยวกับการเงิน ทรัพย์สิน และหลักเกณฑ์วิธีการ ในการใช้จ่ายเงินกองทุนพัฒนาการเมืองภาคพลเมือง สภาพัฒนาการเมืองจึงออกระเบียบสภาพัฒนา การเมืองว่าด้วยการเงิน ทรัพย์สิน และหลักเกณฑ์วิธีการในการใช้จ่ายเงินกองทุนพัฒนาการเมือง ภาคพลเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งข้อ ๕ วรรคสาม ของระเบียบดังกล่าวกำหนดว่า “ในกรณีที่ตำแหน่ง ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ หรือกรรมการว่างลงไม่ว่าด้วยเหตุใด ให้คณะกรรมการ ประกอบด้วยกรรมการเท่าที่เหลืออยู่” โดยที่พระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเมืองฯ มิได้มีบทบัญญัติ กำหนดกรณีที่กรรมการบริหารกองทุนว่างลงไม่ว่าด้วยเหตุใด ให้คณะกรรมการบริหารกองทุน ประกอบด้วยกรรมการเท่าที่เหลืออยู่ จึงมีข้อพิจารณาว่า ข้อ ๕ วรรคสาม แห่งระเบียบสภาพัฒนา การเมืองว่าด้วยการเงิน ทรัพย์สิน และหลักเกณฑ์วิธีการในการใช้จ่ายเงินฯ ซึ่งเป็นข้อกำหนด ที่กำหนดเกินกว่าบทบัญญัติในพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเมืองฯ จะมีผลใช้บังคับได้หรือไม่ เพียงใด

๖. หากผลการหารือเป็นไปตามข้อ ๓.๒ ที่ไม่อาจให้มีการเลือกกันเองของสมาชิกตามมาตรา ๗ (๕) และการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่จะมีขึ้นก็มีแนวโน้มว่าไม่อาจจะแล้วเสร็จได้โดยเร็ว ประกอบกับคณะกรรมการบริหารสำนักงานมีหน้าที่กำกับดูแลการบริหารงานของสำนักงานสภาพัฒนาการเมือง และคณะกรรมการบริหารกองทุนมีหน้าที่บริหารกองทุนพัฒนาการเมืองภาคพลเมือง ซึ่งหากกระบวนการดังกล่าวล่าช้าอาจเกิดความเสียหายแก่ทางราชการได้ จึงขอหารือว่า สำนักงานสภาพัฒนาการเมืองจะนำมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเมืองฯ ที่บัญญัติว่า “ในกรณีที่ตำแหน่งสมาชิกว่างลงไม่ว่าด้วยเหตุใด ๆ และยังมีได้มีการสรรหาสมาชิกหรือเลือกกันเองขึ้นแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้สภาพัฒนาการเมืองประกอบด้วยสมาชิกเท่าที่มีอยู่” มาใช้บังคับโดยอนุโลมกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารสำนักงาน หรือนำมาตรา ๑๔ วรรคสาม ที่บัญญัติว่า “สมาชิกตามมาตรา ๗ (๑) (๒) หรือ (๗) ซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระต้องปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าสมาชิกซึ่งได้รับการแต่งตั้งขึ้นใหม่จะเข้ารับหน้าที่” มาใช้บังคับโดยอนุโลมกับกรณีดังกล่าว เพื่อให้สมาชิกตามมาตรา ๗ (๓) และ (๔) ปฏิบัติหน้าที่ต่อไป จะถูกต้องและชอบด้วยกฎหมายหรือไม่เพียงใด

๗. ในการประชุมสภาพัฒนาการเมือง สมัยประชุมที่สอง ครั้งที่ ๑/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ได้มีมติเห็นชอบให้เสนอร่างระเบียบสำนักงานสภาพัฒนาการเมืองว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปปฏิบัติงาน พ.ศ. ที่ได้มีการปรับเปลี่ยนอัตราค่าเช่าน้ำมันเชื้อเพลิงเพื่อให้สอดคล้องกับสภาวะค่าครองชีพที่ปรับเปลี่ยนสูงขึ้นในปัจจุบัน โดยเทียบเคียงจากระเบียบคณะกรรมการการเลือกตั้ง ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปปฏิบัติงาน พ.ศ. ๒๕๕๐ กล่าวคือ ให้เพิ่มอัตราค่าเช่าน้ำมันเชื้อเพลิงในการเดินทางไปปฏิบัติงานในราชอาณาจักร กรณีเดินทางโดยรถยนต์ส่วนบุคคล จากเดิมกิโลเมตรละ ๔ บาท เป็นกิโลเมตรละ ๕ บาท และกรณีเดินทางโดยรถจักรยานยนต์ จากเดิมกิโลเมตรละ ๒ บาท เป็นกิโลเมตรละ ๒.๕๐ บาท ต่อคณะกรรมการบริหารสำนักงานเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไปนั้น จะถือเป็นการแก้ไขระเบียบเพื่อเพิ่มสิทธิประโยชน์ให้แก่ตนเอง อันมีลักษณะเป็นผลประโยชน์ทับซ้อน อันจะเข้าข่ายเป็นการกระทำโดยมิชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ หากกระทำได้ คณะกรรมการบริหารสำนักงานจะสามารถดำเนินการได้มากนักน้อยเพียงใด เพราะเหตุว่าอัตราดังกล่าวเป็นอัตราที่เกินกว่าอัตราค่าเช่าน้ำมันเชื้อเพลิงที่กำหนดในระเบียบสถาบันพระปกเกล้า ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปปฏิบัติงาน พ.ศ. ๒๕๕๐ และระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งยังคงกำหนดอัตราเงินชดเชยกรณีเดินทางโดยรถยนต์ส่วนบุคคล กิโลเมตรละ ๔ บาท

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้พิจารณาข้อหารือของสำนักงานสภาพัฒนาการเมือง โดยมีผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมบัญชีกลาง) และผู้แทนสำนักงานสภาพัฒนาการเมืองเป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริง โดยมีความเห็นในแต่ละประเด็นดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง เห็นว่า โดยที่มาตรา ๑๖^๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเมืองฯ ได้บัญญัติรองรับไว้ในกรณีที่ตำแหน่งสมาชิกว่างลงไม่ว่าด้วยเหตุใด ๆ และยังมีได้มีการสรรหาสมาชิกหรือเลือกกันเองขึ้นแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้สภาพัฒนาการเมืองประกอบด้วยสมาชิกเท่าที่มีอยู่ โดยผลของบทบัญญัติดังกล่าวจึงต้องถือว่าภายหลังจากที่มีการยุบสภาผู้แทนราษฎรไปแล้ว สภาพัฒนาการเมืองจึงประกอบด้วยสมาชิกตามมาตรา ๗^๒ (๑) (๒) (๕) (๖) และ (๗) สำหรับกรรมการบริหารสำนักงานซึ่งกฎหมายกำหนดให้มาจากการเลือกกันเองของสมาชิกตามมาตรา ๗ (๓) (๔) และ (๕) นั้น เมื่อปัจจุบันสภาพัฒนาการเมืองไม่มีสมาชิกตามมาตรา ๗ (๓) และ (๔) แล้ว การเลือกกันเองของกรรมการดังกล่าวย่อมคงเหลือเพียงการเลือกกันเองของสมาชิกตามมาตรา ๗ (๕) เท่านั้น และเมื่อกรรมการบริหารสำนักงานซึ่งเป็นสมาชิกตามมาตรา ๗ (๓) ที่ได้รับเลือกจากสมาชิกตามมาตรา ๗ (๓) (๔) และ (๕) ต้องพ้นจากตำแหน่งไปเพราะเหตุที่มีการยุบสภาผู้แทนราษฎร สำนักงานสภาพัฒนาการเมืองจึงต้องดำเนินการให้สมาชิกตามมาตรา ๗ (๕) เลือกกันเองเพื่อเป็นกรรมการบริหารสำนักงานขึ้นแทนต่อไป

ประเด็นที่สอง ประเด็นที่สาม และประเด็นที่หก เห็นว่า เมื่อได้ให้ความเห็นในประเด็นที่หนึ่งแล้วว่า ยังสามารถดำเนินการเพื่อให้มีกรรมการในคณะกรรมการบริหารสำนักงานได้อย่างครบถ้วน กรณีจึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยประเด็นนี้อีก

ประเด็นที่สี่ ถ้ามีการเลือกกรรมการบริหารสำนักงานจากสมาชิกตามมาตรา ๗ (๕) แล้ว ในภายหลังหากสภาพัฒนาการเมืองมีสมาชิกตามมาตรา ๗ (๓) และ (๔) ขึ้นแล้ว จะต้องดำเนินการให้มีการเลือกกรรมการจากสมาชิกตามมาตรา ๗ (๓) (๔) และ (๕) ขึ้นแทนที่ใหม่หรือไม่ นั้น เห็นว่า ในการเลือกกรรมการบริหารสำนักงานจากสมาชิกตามมาตรา ๗ (๕) นั้น เกิดขึ้นในขณะที่กฎหมายกำหนดให้สมาชิกสภาพัฒนาการเมืองมีเพียงเท่าที่มีอยู่ เมื่อการเลือกกรรมการดังกล่าวได้กระทำ

^๑มาตรา ๑๖ ในกรณีที่ตำแหน่งสมาชิกว่างลงไม่ว่าด้วยเหตุใด ๆ และยังมีได้มีการสรรหาสมาชิกหรือเลือกกันเองขึ้นแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้สภาพัฒนาการเมืองประกอบด้วยสมาชิกเท่าที่มีอยู่

^๒มาตรา ๗ ให้สภาพัฒนาการเมืองประกอบด้วยสมาชิก ดังต่อไปนี้

(๑) สมาชิกซึ่งมาจากผู้แทนองค์กรภาคประชาสังคม ตามคำนิยาม คำว่า องค์กรภาคประชาสังคม (๑) ในมาตรา ๓ ซึ่งที่ประชุมในระดับจังหวัดของสภาองค์กรชุมชนตำบลเลือกกันให้เหลือจังหวัดละหนึ่งคน

(๒) สมาชิกซึ่งมาจากผู้แทนองค์กรภาคประชาสังคม ตามคำนิยาม คำว่า องค์กรภาคประชาสังคม (๒) ในมาตรา ๓ จำนวนสิบหกคน

(๓) สมาชิกซึ่งมาจากหัวหน้าพรรคการเมืองหรือผู้แทนหัวหน้าพรรคการเมืองซึ่งมีสมาชิกในสังกัดเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกพรรคการเมืองพรรคละหนึ่งคน

(๔) สมาชิกซึ่งมาจากหัวหน้าพรรคการเมืองหรือผู้แทนหัวหน้าพรรคการเมืองซึ่งมิได้มีสมาชิกในสังกัดเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งเลือกกันเองให้เหลือสองคน

(๕) สมาชิกซึ่งมาจากประธานคณะกรรมการกิจการกีฬาและประธานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ซึ่งเลือกกันเองให้เหลือหนึ่งคน

(๖) สมาชิกโดยตำแหน่งได้แก่ เลขาธิการคณะกรรมการการเลือกตั้ง เลขาธิการสำนักงานผู้ตรวจราชการแผ่นดิน เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เลขาธิการสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (องค์การมหาชน)

(๗) สมาชิกผู้ทรงคุณวุฒิอื่นจำนวนสิบคน

ให้สมาชิกตามวรรคหนึ่งเลือกกันเองเป็นประธานสภาหนึ่งคน และรองประธานสภาสองคน

ให้เลขาธิการเป็นสมาชิกและเลขานุการสภาพัฒนาการเมือง

โดยถูกต้องตามกฎหมายที่ใช้บังคับในขณะนั้นแล้ว ย่อมเป็นการสมบูรณ์ แม้ภายหลังจะมีสมาชิกสภาพัฒนาการเมืองตามมาตรา ๗ (๓) และ (๔) เพิ่มขึ้น ก็ไม่ทำให้สิ่งที่สมบูรณ์แล้วต้องเสียไป ดังนั้น สำนักงานสภาพัฒนาการเมืองจึงไม่จำเป็นต้องเลือกกรรมการในสัดส่วนนี้ใหม่แต่อย่างใด

ประเด็นที่ห้า ปัญหาข้อ ๕^๓ วรรคสาม แห่งระเบียบสภาพัฒนาการเมืองว่าด้วยการเงิน ทรัพย์สิน และหลักเกณฑ์วิธีการในการใช้จ่ายเงินกองทุนพัฒนาการเมืองภาคพลเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งเป็นข้อกำหนดที่เกินบทบัญญัติในพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเมืองฯ จะมีผลใช้บังคับได้หรือไม่เพียงใด นั้น เห็นว่า ข้อกำหนดใดที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติ ย่อมไม่อาจกำหนดให้เกินขัดแย้ง หรือสร้างกฎเกณฑ์ขึ้นใหม่ให้แตกต่างไปจากพระราชบัญญัติซึ่งเป็นกฎหมายแม่บทได้ การกำหนดให้เกิน ขัดแย้ง หรือสร้างกฎเกณฑ์ขึ้นใหม่ให้แตกต่างไปจากพระราชบัญญัติซึ่งเป็นกฎหมายแม่บท ย่อมใช้บังคับไม่ได้

ประเด็นที่เจ็ด การแก้ไขระเบียบ สำนักงานสภาพัฒนาการเมืองว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปปฏิบัติงานฯ เพื่อเพิ่มอัตราชดเชยค่าน้ำมันเชื้อเพลิงให้สูงขึ้นนั้น เห็นว่า มาตรา ๒๒^๔ แห่งพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเมืองฯ กำหนดให้ประธานสภา รองประธานสภา สมาชิก กรรมการสรรหา และกรรมการ ได้รับค่าใช้จ่ายตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา จึงเป็นกรณีที่กฎหมายประสงค์ให้กำหนดอัตราการจ่ายเงินค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ไว้ในพระราชกฤษฎีกา ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้เคยแจ้งความเห็นดังกล่าวไว้แล้วในเรื่องเสร็จที่ ๕๘/๒๕๕๒^๕ ดังนั้น การที่ มาตรา ๙^๖ แห่งพระราชกฤษฎีกาเบี้ยประชุม ค่าใช้จ่าย และประโยชน์ตอบแทนอื่นในการดำเนินงานของประธานสภา รองประธานสภา สมาชิกสภาพัฒนาการเมือง กรรมการสรรหา และกรรมการในสภาพัฒนาการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๒ กำหนดให้ประธานสภา รองประธานสภา สมาชิกสภาพัฒนาการเมือง กรรมการสรรหา หรือกรรมการตามมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเมืองฯ ได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปปฏิบัติงาน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามระเบียบที่

“ข้อ ๕ ให้มีคณะกรรมการบริหารกองทุน ประกอบด้วย

ฯลฯ

ฯลฯ

ในกรณีที่ตำแหน่งประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ หรือกรรมการว่างลงไม่ว่าด้วยเหตุใด ให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการเท่าที่เหลืออยู่

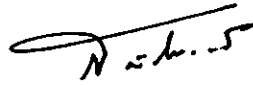
“มาตรา ๒๒ ให้ประธานสภา รองประธานสภา สมาชิก กรรมการสรรหาและกรรมการ ได้รับเบี้ยประชุม ค่าใช้จ่าย และประโยชน์ตอบแทนอื่นในการดำเนินงานตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา แต่มิให้ได้รับเงินเดือน หรือเงินประจำตำแหน่ง

“บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาประกอบร่างพระราชกฤษฎีกาเบี้ยประชุม ค่าใช้จ่าย และประโยชน์ตอบแทนอื่นในการดำเนินงานของประธานสภา รองประธานสภา สมาชิกสภาพัฒนาการเมือง กรรมการสรรหา และกรรมการ ในสภาพัฒนาการเมือง พ.ศ.

“มาตรา ๙ ให้ประธานสภา รองประธานสภา สมาชิกสภาพัฒนาการเมือง กรรมการสรรหา หรือกรรมการตามมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปปฏิบัติงาน ทั้งนี้ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจ่ายให้เป็นไปตามระเบียบที่สำนักงานสภาพัฒนาการเมืองกำหนด

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินงานตามพระราชกฤษฎีกานี้ “การเดินทางไปปฏิบัติงาน” ให้หมายถึงการเดินทางไปปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่หรือตามที่สภาพัฒนาการเมืองมอบหมายไม่ว่าภายในประเทศหรือต่างประเทศ

สำนักงานสภาพัฒนาการเมืองกำหนด สภาพัฒนาการเมืองย่อมสามารถออกระเบียบกำหนดได้แต่เฉพาะ
หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข เท่านั้น ไม่อาจกำหนดอัตราค่าใช้จ่ายตามที่เห็นสมควรได้ เพราะเป็นการ
นอกเหนืออำนาจตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๒” แห่งพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเมืองฯ

(นายดิศพัทธ์ โตระกิตย)

รองเลขาธิการฯ รักษาการแทน

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พฤษภาคม ๒๕๕๗